

PÉNZÜGYI JOGGYAKORLAT.

Ha a jövedelemadó az 5300/1931. M. E. sz. rendelet 4. §-a alapján kell megállapítani, az adóköteles vagyonában a megelőző év végéig történt szaporulat az adóösszeg megállapítására kihatással van akkor is, ha a vagyonszaporulat nem teljes éven át, hanem annak csak egy részében volt birtokában. (Közigazgatási Bíróság 213. számú jogegységi megállapodása.) Konkrét esetből kifolyólag felmerült az a kérdés, hogy az előző évvégi vagyonérték kétezerrelékét kell-e jövedelmi adó fejében fizetni akkor is, ha a jövedelemadó azért nem éri el a vagyonérték kétezerrelékét, mert az adókötelesnek a vagyon nem a teljes éven át, hanem annak csak egy részében volt birtokában.

A vitára az a megfontolás szolgáltatott okot, hogy a rendeletben a jövedelemnek a vagyonérték legalább kétezerrelékben történt megállapítása azon a feltevésen alapszik, hogy a vagyonnak a kétezerrelék jövedelemadónak megfelelő minimális jövedelmet meg kell kapnia, ami a fennforgó konkrét esetben nem áll azért, mert itt a vagyonérték kétezerrelékét a jövedelem azért nem éri el, mert az adóköteles a vagyonnak csak az utolsó négy és fél hónapjában volt a birtokosa és az a vélemény alakult ki, hogy ilyen esetben, tehát ha a kétezerrelék kisebb a vagyon egész évi jövedelme után eső jövedelmi adónál, nincs helye a kétezerrelék adó kivetésének, hanem kiszámítandó, hogy a birtoklás idejére mennyi jövedelem esik s ha ennek a jövedelemnek a jövedelmi adója magasabb, mint amennyi a kétezerrelékből a birtoklás idejére esik, úgy ez a magasabb összeg fizetendő csak jövedelemadóként.

Ennek a kivétési eljárásnak azonban nincsen törvényes alapja. Nemcsak azért, mert az ilyen alkalmazására a rendelet módot nem nyújt, hanem mert a rendelet világos célzata az volt, hogy az minden más esetre való tekintet nélkül nyerjen alkalmazást, kivétel nélkül minden esetben, ha a vagyonnak az esetleges tőketartozásokkal nem csökkentett értéke az 500.000 pengőt túlhaladja.

Községi előljáráshoz intézett levél, amelyben a község valamely lakosának anyagi helyzetére vonatkozó felvilágosítást kérnek, illetékmentes. (Közigazgatási Bíróság 205. számú jogegységi megállapodása.) Az illetékdíjjegyzék 68. tétele szerint „levél, ha nem tekinthető okiratnak, bizonyítványnak, vagy beadványnak, csak akkor bélyegköteles, midőn illetékköteles beadványhoz mellékletül használtatik”. Ha tehát a levél beadványnak tekinthető, akkor beadványi illeték alá esik.

A hatósághoz intézett levél is csak akkor bélyegköteles, ha az beadványnak tekinthető, mert általában is valamely irat beadványi minőségét nem annak külalakja, hanem annak célja és tartalma szerint kell elbírálni.

A beadványi-illeték annak a hatósági ténykedésnek a díjazását